

Language Test At School

โดย

John W. Oller Jr. 1979

หนังสือเล่มนี้เป็นหนังสือเกี่ยวกับการทดสอบและวัดผลทางภาษาที่สมบูรณ์แบบเล่มหนึ่ง ชื่อของ Dr. Oller ย่อมเป็นที่ยอมรับและรู้จักกันดีในหมู่นักวัดผลทางภาษา เพราะได้เขียนหนังสือหลายเล่มที่เกี่ยวกับการวัดผลทางภาษาไว้ เช่น *Research in Language Testing*, *Focus on the Learner: Pragmatic Perspective for the Language Teachers* นอกจากนี้ยังได้รับเชิญให้เป็นองค์ปาฐก ในการประชุมระหว่างชาติที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอยู่เนือง ๆ *Language Test At School* จะให้ความรู้อย่างกว้างขวางเกี่ยวกับการวัดผลในท่านต่าง ๆ และด้วยวิธีต่าง ๆ ที่ใช้กันอยู่ในปัจจุบัน ผู้เขียนได้ให้ข้อคิดเห็นว่าวิธีการวัดผลทางภาษา แต่ละแบบมีข้อดีและข้อเสียอย่างไร ควรนำไปใช้อย่างไรจึงจะเหมาะสม นอกจากนี้ยังได้เสนอแนะขั้นตอนของขบวนการวัดผล เช่น การเตรียม การนำไปใช้ การให้คะแนน และการตีความ ดังนั้นหนังสือเล่มนี้ จึงมีคุณค่ามากมิใช่แต่จะมีประโยชน์ในการอ่านประกอบ หรือเพื่ออ้างอิงในการศึกษาการวัดผลทางภาษาเท่านั้น แต่สามารถใช้เป็นตำราได้ทีเดียว เพราะในทุกบทซึ่งตัดขาดจากกันด้วยสาระสำคัญของแต่ละบท ผู้เขียนได้สรุปประเด็นสำคัญไว้ท้ายบท ติดตามด้วยคำถามที่ควรนำไปถกเถียงให้ความเห็นกันในห้องเรียน และปิดท้ายบทด้วยรายการหนังสือที่ควรอ่านเพิ่มเติม

หนังสือเล่มนี้ค่อนข้างยาว แบ่งเป็น 3 ตอนใหญ่

ตอนที่ 1 ทฤษฎีและวิจัยซึ่งใช้ในการวัดผลทางภาษาแบบผสมผสาน (Theory and Research Base for Pragmatic Language Testing)

Dr. Oller กล่าวว่าในปัจจุบันนี้การวัดผลที่ทำอยู่ แบ่งออกได้เป็น 2 แบบ คือ แบบทดสอบจุดย่อย (Discrete Point Test) และการวัดผลแบบผสมผสานหรือการวัดผลหลาย ๆ ประเด็นในเวลาเดียวกัน (Integrative or Pragmatic Tests) ผู้เขียนได้แจ้งว่าการวัดผลแบบ pragmatic ที่ใช้อยู่ในปัจจุบันมีอะไรบ้าง แต่ละแบบมีข้อดีข้อเสียอย่างไร เช่น การเขียนตาม

คำบอก (Dictation) เป็นการวัดผลที่ใช้มานานแล้ว เราสามารถใช้การเขียนคำบอกวัดผลหลาย ๆ ประเด็นและหลาย ๆ ทักษะในเวลาเดียวกันได้ นักเรียนที่เขียนตามคำบอกได้ก็จะต้องมีความรู้ทางด้านไวยากรณ์ คำศัพท์ และมีทักษะในการฟังที่ดีด้วย นอกจากนี้ยังต้องสามารถเดาความหมายและหน้าที่ของคำที่ไม่รู้จักในเรื่องโดยอาศัยเนื้อความและไวยากรณ์ของเรื่อง (Linguistic Context) การวัดผลแบบ pragmatic อื่น ๆ ได้แก่ การตอบคำถาม (Question-Answering) การถอดความ (Paraphrase) การสัมภาษณ์ (Oral interview) การเรียงความ (Composition or Essay Writing) การเล่าเรื่อง (Narration) และการแปล (Translation)

ตอนที่ 2 ทฤษฎีและวิธีของแบบทดสอบจุดย่อย (Theories and Methods of Discrete Point Testing)

สิ่งที่น่าสนใจของตอนนี้ คือ เรื่องข้อสอบแบบปรนัย แบบมีข้อคำตอบให้เลือก (Multiple Choice) ผู้เขียนได้กล่าวว่าข้อสอบแบบนี้ ถึงแม้จะถูกจัดให้อยู่ในพวกการวัดผลที่ละเอียด ประเด็น แต่ก็สามารถนำไปประยุกต์ใช้วัดผลแบบผสมผสานได้ การที่ข้อสอบปรนัยแบบมีข้อคำตอบให้เลือก (Multiple Choice) เป็นที่นิยมเพราะมันเป็นข้อสอบที่มีความตรง การให้คะแนนเที่ยงตรงเหมาะสำหรับใช้วัดผลคนจำนวนมากในเวลาจำกัด โดยใช้คนคุมสอบและตรวจข้อสอบน้อย ซึ่งหมายความว่าค่าใช้จ่ายในการสอบก็น้อยด้วย มีนักวัดผลบางคน แย้งว่าผลจากการใช้ข้อสอบปรนัยแบบมีข้อคำตอบให้เลือกนั้น ไม่น่าเชื่อถือเท่ากับผลที่ได้จากคำถามแบบปลายเปิด (Open-Ended Questions)

Dr. Oller ได้ให้ข้อแนะนำเรื่องขั้นตอนของการทำข้อสอบปรนัยแบบมีข้อคำตอบให้เลือกไว้ดังนี้

1. ต้องเข้าใจอย่างแจ่มชัดก่อนว่าจะวัดอะไร
2. ตัดสินใจว่าจะใช้ข้อสอบประเภทใด
3. เขียนข้อสอบ
4. หากนักวิจารณ์ข้อสอบแต่ละข้ออย่างตรงไปตรงมา
5. นำข้อสอบที่ไม่ดีมาเขียนใหม่
6. ทำการทดลองข้อสอบ (Pretest)
7. นำผลจากการทดลองมาวิเคราะห์ข้อสอบแต่ละข้อ
8. แก้ไขข้อที่บกพร่องอีกครั้ง
9. นำข้อสอบที่แก้ไขไปทดลองอีกครั้งแล้วนำผลมาวิเคราะห์
10. ประเมินความตรงของข้อสอบ

11. นำไปใช้แล้วนำผลมาวิเคราะห์ตามขั้นตอนที่ 7-10

จากขั้นตอนที่กล่าวจะเห็นว่าข้อสอบปรนัยแบบมีข้อคำตอบให้เลือกนี้ยาก แต่ก็ปรากฏว่าเป็นที่นิยมใช้กันอย่างกว้างขวางในการวัดผลการเรียนทั่ว ๆ ไปในห้องเรียนโดยที่ผู้สร้างข้อสอบไม่ได้เข้าใจถึงขั้นตอนในการสร้างเท่าไรนัก

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะที่ควรนำไปใช้ในการวัดผลทางภาษา (Practical Recommendation for Language Testing)

ตอนสุดท้ายของหนังสือเล่มนี้ ผู้เขียนได้แนะนำวิธีการวัดผลทางภาษาที่ควรนำไปปฏิบัติ แบบวัดผลที่เสนอแนะที่น่าสนใจก็คือ ข้อสอบแบบ Cloze ซึ่งเป็น การวัดผลที่อยู่ใน การวัดแบบผสมผสาน (Pragmatic Test) มีผู้เข้าใจผิดว่าข้อสอบแบบ Cloze นั้นเป็นการเติมคำ ทั่ว ๆ ไป ซึ่งตามความจริงแล้ว ผู้ที่จะทำข้อสอบแบบ Cloze ได้ จะต้องมีความรู้ทางไวยากรณ์ ของภาษาอย่างถูกต้อง นอกจากนี้ยังต้องสามารถเดาความหมายและหน้าที่ของคำที่ไม่รู้จักในเรื่อง โดยอาศัยเนื้อความและไวยากรณ์ของเรื่อง (Linguistic Context) ด้วย

ข้อสอบแบบ Cloze มีหลายแบบ ที่นิยมได้แก่แบบ Fixed-Ratio Method คือแบบ ที่ละคำออกเป็นระยะเท่า ๆ กัน เช่นทุกคำที่ 5 หรือคำที่ 10 ในการละคำออกนี้อาจจะเว้นคำ วิสตามานานนาม หรือ วัน เดือน ปี ที่ไม่ต้องการได้ อีกแบบหนึ่งซึ่งนิยมเรียกว่า Variable-Ratio Method เป็นแบบที่ละคำที่ต้องการจะถาม คำนั้นจะเป็นคำถาม คำกริยา คำบุรพบท คำคุณศัพท์ หรือคำกริยาวิเศษณ์ก็ได้

ข้อสอบ Cloze นี้เหมาะสำหรับใช้วัดผลในห้องเรียนโดยเฉพาะอย่างยิ่งการวัดผลด้านการ อ่าน ข้อสอบไม่ควรละคำออกเกิน 50 คำ ดังนั้นความยาวของเนื้อหาข้อสอบไม่ควรเกิน 500 คำ

หนังสือเล่มนี้เหมาะที่จะใช้เป็นตำรา และหนังสืออ่านประกอบในการศึกษาการวัดผล ทางภาษา ไม่ว่าจะภาษานั้นจะเป็นภาษาที่หนึ่ง ภาษาที่สอง หรือ ภาษาต่างประเทศ จึงใคร่อยาก จะขอเชิญให้ผู้ที่สนใจในเรื่องนี้ หรือทำงานเกี่ยวกับการสอนภาษา ลองเปิดหน้าสารบัญ แล้ว ศึกษาขอบเขตของหนังสือดู ท่านจะพบว่าผู้เขียนได้ครอบคลุมเนื้อหาของ การวัดผลทางภาษาไว้ อย่างกว้างขวางไม่ว่าจะเป็นไปแง่ทฤษฎีและการปฏิบัติ ข้อมูลและตัวเลขต่าง ๆ ที่ปรากฏในหนังสือ เล่มนี้ ผู้เขียนได้มาจากการทำวิจัย และจากการนำไปทดลองใช้ จึงนับได้ว่าเป็นหนังสือที่น่า สนใจและมีค่าควรแก่การศึกษาเป็นอย่างยิ่ง